

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

len er naturligvis ikke, at man kontrollerer enhver Sæk, der udgaar, men det, at man tager Stikprøver, og at ingen ved, hvor mange Stikprøver der tages. Hvis Varen falder ved denne Stikprøvekontrol, bliver det naturligvis meddelt, at den ikke indeholder det, den giver sig ud for, og det vil jo skade vedkommende Forretning meget stærkt.

Det afgørende for Kontrollens Effektivitet er to Ting: for det første, at Kontrollen er uafhængig, hvilket Statskontrollen er, fordi den til enhver Side er uafhængig af de Virksomheder, den skal kontrollere; og for det andet, at der er Adgang til at tage Stikprøver i det Omfang, som Kontrollen skønner nødvendigt. Hvis de to Ting er til Stede, er en Kontrol sikkert overordentlig heldig og gavnlig, men hvis den skal have nogen Betydning, maa selvfølgelig de Firmaer, der lader sig kontrollere, have Ret til at meddele, at de bliver kontrolleret.

Jeg maa derfor paa det indstændigste anmode om, at man stemmer det konservative Ændringsforslag ned. Det vilde være et uhyre Tilbageskridt, hvis man gennemførte dette Ændringsforslag.

Nielsen Mann: Jeg vil gerne have Lov til at knytte et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om et Par Udtryk, som mit Partis Repræsentanter i Udvalget har anvendt i Betænkningen.

For det første anker den højtærede Minister over, at der i Betænkningen er anvendt Udtrykket: „eventuel Sammenblanding af den frivillige Kontrol . . . . og det i nærværende Lov omhandlede Tilsyn“.

Jeg skal henvise til den ministerielle Bekendtgørelses § 15, hvor der i Stk. 5 staar:

„For saa vidt angaar Firmaer, der frivilligt har underkastet sig Statens Foderstofkontrol, indeholdes bemeldte Afgifter i det Beløb, som Firmaet betaler til Statens Foderstofkontrol til Dækning af Udgifterne ved den frivillige Kontrol.“

Mit Parti har frygtet fra første Færd, da Loven blev vedtaget, at der kunde opstaa en saadan Sammenblanding, i hvert Fald i Forbrugernes Forestilling, saa at Statens Foderstofkontrol eller det Organ, der kaldes saadan, Landøkonomisk Forsøgslaboratoriums kemiske Afdeling, skulde faa en Fortrinsstilling fremfor de andre

Laboratorier, som kontrollerer Varer for en Række Firmaer. Det er det, man har sigtet til med Udtrykket i Betænkningen.

For det andet anker Ministeren over, at der er brugt Udtrykket „rigoristiske Krav“, idet han siger, at det bliver en Skønssag, hvorvidt det kan anvendes. Jeg indrømmer, at det er en Skønssag. Men der er stillet ret stærke Krav over for en Række Virksomheder, som producerer en ganske bestemt Vare. De Oplysninger, som er fremkommet herom i Udvalget, bygger paa en Skrivelse, sendt fra vistnok Statens Planteavlslaboratorium, hvori der bl. a. siges, at man lige saa godt som at anvende den bløde Limfjordskalk kan anvende Raakalk, idet denne gør samme Nytte. I den Anledning vil jeg dog gøre opmærksom paa, at de Forbrugere, der foretrækker Limfjordskalk i pulveriseret Tilstand, gør det, fordi den pulveriserede Kalk har visse Egenskaber fremfor Raakalken; den er saaledes lettere tilgængelig for Planterne og mere strøbar. Og naar der er nogle, som ønsker at kunne anvende Kalken i findelt Tilstand, er det berettiget at anvende det Udtryk, at det er rigoristisk over for Virksomheder, der fremstiller en findelt Kalksort af blød Art, at stille saa store Krav, at det bliver vanskeligt for dem at efterkomme dem.

Det tredje Punkt, som den højtærede Minister anker over, er Udtrykket „den dobbelte Afgift“, der er anvendt i Forbindelse med Omtalen af Virksomheder, som fremstiller Varer, der baade skal kontrolleres af Landøkonomisk Forsøgslaboratoriums kemiske Afdeling og af Statens Planteavlslaboratorium. Jeg skal oplyse, at det Tilfælde, der her er tænkt paa, drejer sig om en Virksomhed, der sælger ganske samme Vare baade som Foderkridt og som Gødningskalk. Dette Firma er ikke ret stort, og det maa betale først 100 Kr. til denne Form for Tilsyn og dernæst 50 Kr. til den anden Form for Tilsyn. Jeg indrømmer, at det Lovforslag, vi her behandler, for saa vidt betyder en Fordel for de smaa Virksomheder, som man i Fremtiden vil graduere Betalingen efter Omsætningens Størrelse. Jeg indrømmer, at det er en betragtelig Fordel for de smaa Firmaer, men selv om saa er, er selve det, at der maa betales for Kontrol af begge de to Arter, jeg har nævnt, urimeligt, naar det er samme Varesort, som forhandles.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister gjorde nogle Bemærkninger til den